

[Indenrigsministeren.]

Kommuner jo ofte vil blive ramt af Forsørgelsespligt overfor de paagældende. Som Eksempel paa saadanne Kommuner skal jeg nævne Marstal, Nordby og Thurø. Disse Kommuner har ofte henvendt sig til Indenrigsministeriet om Sagen, og Købstadsforeningen er ogsaa tidligere indgaaet til Ministeriet med Anmodning om en Ændring.

Da de her nævnte Forhold kom til at foreligge for mig, tænkte jeg mig først at ville vente med at foreslaa Ændringer heri, indtil jeg kunde fremsætte Forslag om Revision af den nugældende Skattelov ogsaa paa andre Omraader, men stadige indtrængende Henvendelser fra de paagældende Kommuner har bibragt mig den Opfattelse, at det vilde være urigtigt at vente saa længe, da den lille Ændring, der her er Tale om, saa maaske vilde blive forsinket paa Grund af lange og omfattende Forhandlinger. Jeg har derfor besluttet mig til at bede Rigsdagen om allerede i denne Rigsdagssamling at give sin Tilslutning til en Ændring af dette Forhold, saaledes som Lovforslaget angiver.

Lovforslaget gaar simpelt hen ud paa, at den Begrænsning i Retten til Skatteansættelse, der ligger i, at Skibe, som den paagældende gør Tjeneste paa, skal gaa i Fart mellem indenlandske Havne eller mellem indenlandske Havne og Udlandet, fjernes, saaledes at Bestemmelsen kommer til at gælde alle, der gør Tjeneste om Bord paa danske Skibe. I øvrigt bibeholdes den gældende Regel om, at Skatteansættelsen sker til den Kommune, der nærmest maa betragtes som den paagældendes Hjemstedskommune, idet jeg ikke har turdet imødekomme Ønsker, der har været fremme fra enkelte Sider om, at Skatteansættelsen skulde ske til vedkommendes Forsørgelseskommune, da dette jo vilde være et Brud paa de hidtil gældende Principper for den kommunale Beskatning. Under Hensyn til, at Lovforslaget ikke indeholder principielle Spørgsmaal, men alene tager Sigte paa at fjerne et Forhold, som man utvivlsomt fra alle Sider vil være enig om er urimeligt, drister jeg mig til at bede det høje Ting om at bidrage til, at Lovforslaget kan blive vedtaget indenfor det korte Tidsrum, som denne Samling endnu varer.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Beslutning om Godkendelse af Opgørelsen over de Beløb, som Københavns Frihavns-Aktieselskab i Aaret 1929 har anvendt til Anlæg i Frihavnen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6244).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Beslutning sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Beslutning (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 125 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Landstinget Meddelelse om denne Vedtagelse.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinært Statstilskud til Kommuner.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6224).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Bresemann): Jeg beklager, at dette lille Lovforslag ikke har kunnet finde Tilslutning hos Konservative og Venstre i dette høje Ting. Lovforslaget kan neppe afvises af de to Partier paa Grund af dets økonomiske Virkninger for Statskassen, thi det Beløb, der er Tale om, er ikke afskrækkende. Paa den anden Side vilde Lovforslaget blive modtaget med Glæde i alle Kommuner uanset Kommunalbestyrelsernes Sammensætning, fordi det rummer en Anerkendelse af det Arbejde, der er gjort ude i Kommunerne ved gennem Hjælpekasserne at komme Smaafolk til Hjælp.

Det har ikke været let at komme til Kundskab om, hvad den virkelige Grund er til, at de to Partier har modsat sig dette lille Lovforslags Gennemførelse. Ved Sagens anden Behandling spurgte den højtærede Socialminister, hvad Aarsagen var til, at de to Partier stillede Krav om at faa oplyst, hvilke Udgifter Hjælpekasserne havde haft